

Szabó Róbert Csabának

„A fű kinő utánad.”

(József Attila)

„miért szárad le, hogyha újra nő?”

(Babits Mihály)

1

A fű hiába

fű, mert féktelen kinő

majd. A pázsit más.

Felülről nyírják, ha túl

vadon hajt – a tündérkert

s a nyáj is erre termett.

2

De néha fű se

nő itt – csak ha tapossák,

sárba tiporják,

nyesik, nyírják, kinyírják.

Gazult, nyers, zöld a térség.

Ugarlik – nem művelt.

3

Buddha lábnyomát

formázgató vers – sima

ügy. Ez is japán

találmány... Hirosima,

majd Fukusima füstjén

alászáll néma fűszál.

4

A fűredaktor

megrongálódott, erős

fűrengésekben

károsult – hasadt fűmag

szivárog, szót sugárzik,

fertőz, életveszélyes.

5

A fűszerkesztő

üzemel, üzenet, nem

tud tuti tippet –

mi rossz, mi jó szöveg, vers,

mi a pálya, a gyep, s mi

egy fűszálban a mérték?

6

Arra vigyázz, csak

arra figyelj, fiam – fű,

mondat, szó, betű

mind helyénvaló legyen.
Úgy, hogy ne legyen való,
sem a helyén. Úgy még jobb.

7

Légy fű magadhoz,
kisfiam, s másokhoz is
légy fű! Igaz fű
csak így lehetsz. De fényben –
föld felett vagy föld alatt
létünk lényege fűség.

Kategória: Deleatur
Denumire autor: Kovács András Ferenc

Látó Szépirodalmi Folyóirat